

RESÛLULLAH'IN SEVGİSİ NASIL HÂSİL OLUR?

el-Hamdülillahi hakka kamdihî. Vessalâtü vesselâmü alâ hayri halkihî seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ecmaîn.

مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، يَتْلُونَ كِتَابَ

اللَّهِ، وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمْ

السَّكِينَةُ، وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ،

وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ

Mecteme'a kavmün fî beytin min büyûtillâhi yetlûne kitâbellâhi ve yetedârasûnehû beynehüm illâ nezelet aleyhimü's-sekînetü ve ğaşıyethümü'r-rahmetü ve haffethümü'l-melâiketü ve zekerehü-müllâhu fî-men indehû.

Ravâhu Ebû Dâvud rahmetullahi aleyh.

Bir sayfa açtık kura ile. Bu kadar kardeşlerimizimizin tabii gönüllerinde nice muradları vardır. Kurada çıkan hadîs-i şerîflerden 45-50

dakika kadar bir ders yapacağız. Altı meşhur, büyük, kıymetli hadis koleksiyonundan birisinin yazarı, Sıhah-i Sitte'den birisinin sahibi olan Ebû Davud es-Sicistânî hazretlerinin eserinde kaydedilmiş bu. Manası şöyle;

Mecteme'a kavmün fî beytin min büyûtillâhi. “Bir kavim Allah'ın evlerinden bir evde.” *Yetlûne kitâbellâhi ve yetedârasûnehû.* “Allah'ın kitabını okuyarak ve karşılıklı müzâkere ederek toplanırsa.” *Illâ nezelet aleyhimü's-sekînetü.* “O kavmin üzerine sekîne nâzil olur, iner.” *Ve ğaşiyethümü'r-rahmetü.* “Ve Allah'ın rahmeti onları örter ve kaplar.” *Ve haffethümü'l-melâiketü.* “Ve melekler onları etrafına toplar kuşatırlar.” *Ve zekerehümüllâhu fî-men indehû.* “Ve Allahu Teâlâ hazretleri onları kendi indindeki yüksek varlıklarına, meleklerine methederek anar.”

Bu sayfada işaret edilen bizim ilk okuduğumuz hadîs-i şerîfimiz bu.

Muhterem kardeşlerim!

Allah *celle celâlihû* âlemlere rahmet olarak Muhammed-i Mustafâ'sını göndermiş. Salât ü selâm, tahiyât ve ihtiramlarımızı Rab-bimiz tebliğ eylesin, şefaatine cümlemizi nâil

eylesin. Ve ona da vahyini inzal eylemiş, Kur'ân-ı Kerîm'i göndermiş. Bu Kur'ân-ı Kerîm Allahu Teâlâ hazretlerinin kitabı ve biz kullarına hitabıdır. Muhatabı biziz, hitap eden Allahu Teâlâ hazretleri. Bu öyle muhteşem öyle büyük bir olay ki, yani şu kâinatın yaradanı bizi de yaratmış olan ve bu hâle getirmiş olan ve her an nimetleriyle sağ ve var ve salim kaldığımız, nimetlerine gark olduğumuz Allahu Teâlâ hazretleri bize kitap göndermiş. Risale diyelim veya mektup diyelim veya mesaj diyelim.

Yani biz mü'minler, biz müslümanlar, biz Allah'ın varlığına, Muhammed-i Mustafâ'nın O'nun elçisi, hak peygamberi olduğuna inanan insanlar bu hitabı nasıl olur da dinlemeyiz ve anlamayız? Nasıl olur da her işimizi bir tarafa bırakıp öğrenmeye kalkmayız? Nasıl olur da ezberlemeyiz? Nasıl olur da içindeki nasihatleri, emirleri, yasakları hayatımızda uygulamayız? Nasıl olur da bir köşede ondan bigâne, sakin durup hayatımızı devam ettirebiliriz?

Yani bu olaya şöyle dışarıdan bir baktığımız zaman insanların hayretten hayrete düş-

mesine sebep olacak bir hadise. Kâinatın Hâlıkından bir kuluna bir hitap geliyor kulu bu hiptan habersiz ve bu hitabın mahiyetini öğrenmek konusunda gayretsiz. Çok müthiş bir, çok kötü bir hadise, son derece üzücü bir hadise.

Peki ne yapmamız lazımdı?

Bizden önceki ecdadımız, büyüklerimiz bu mesajı ilk duydukları zaman ne yaptıysa bizim de öyle yapmamız gerekirdi. Yani bizim ecdadımız, tabii herkesin, burada toplanan insanların ecdadı kim bilir neredendir bilmiyoruz ama hayatlarında her şeyleriyle çok büyük bir değişiklik yaptılar. Bu mesajla karşılaştıkları zaman, “Evet ben buna inandım.” dediği zaman hayatları toptan değişti, tümüyle değişti. Her şeyleri değişti hatta yerleri yurtları bile değişti, görevleri değişti, meslekleri değişti, işleri değişti.

a. İslam'ın Mesajıyla Hayatlar Değişti, Yurtlar Değişti, Yerler İşler Değişti

Ve insan okuma bilmese, yazma bilmese Kur'ân-ı Kerîm'in sayfasına nazar etse sevaptır

ve ibadettir. Mesela Kâbe. Kâbe-i Müşerrefe'ye insan baksa ibadettir bu ve sevaptır. Sırf nazar etmesinden dolayı sevap kazanır. Mesela annenin babanın yüzüne rahmet nazarıyla bakmak. Hocasına rahmet ve böyle sevgi ve saygıyla bakmak gibi.

Okumaya başlayıp *elif lam mim* derse, Fâtîha'dan sonra *elif lam mim* geliyor, Allahu Teâlâ hazretleri *elifi* için bir hasene, *lamı* için bir hasene, *mimi* için bir hasene yani on hasene verecek. Yani her harfine bire on hasene verecek. Onun için Kur'ân-ı Kerîm'i kekeleyerek okuyana da büyük mükâfat var. Şöyle yağ gibi süzülürcesine böyle gayet güzel seri olarak okumanın da çok büyük fazileti var.

Kur'ân-ı Kerîm'i okumaya başlayacağız. Sahâbe-i kirâmın bir rivayeti benim dikkatimi çekmişti ve hoşuma gidiyor, tavsiye edilebilir bir davranış. "Biz." diyor, "Kur'ân-ı Kerîm'i aşır aşır öğrenirdik." Yani bir aşır ezberlerdik, mütalaa ederdik, öğrenirdik ondan sonra öbür aşra geçerdik. On ayet kadar bir mevzu bütünlüğü gösteren Kur'an âyetleri grubuna aşır deniliyor. Aşır aşır ezberlerdik. Bu güzel bir usuldür.

Siz de inşaallah bugünden itibaren bunu başlatın. Hatta şimdi biz başlatsak, hoca kardeşlerimizden birisi mesela Fâtîha'dan başlasa böyle bundan sonra da devam etsek. Her gün bir aşır öğrenip tekrar tekrar okuyup içindeki ahkamı belleyip uygulasak. Çünkü büyük bir zorluk parçalara bölündüğü zaman zorluk olmaktan çıkar kolay halledilebilir hâle gelir. Kur'ân-ı Kerîm büyük bir eserdir, öğrenilmesi ezberlenmesi kolay değil, kabul fakat aşır aşır olur. Yani 10'ar 10'ar, aşır aşır ezberlenmesi ve mânasını öğrenmek olabilir. Her gün bir aşır öğrense insan, sabah okuduktan sonra öğlen hocaya sorsa, ikindide arkadaşıyla müzâkere etse, akşam da bir problemi varsa yatsıda gidip başkasına danışsa bilmem ne. O gün o aşır ile haşır neşir olsa...

Böylece bir sene içinde muntazaman, metodlu, prensipli olarak bu işi götürdüğü zaman ne olur?

365 aşır olur ki, on âyet olduğunu kabul edelim, 3600 kadar âyeti kerîmeyi öğrenmiş olur iki senede Kur'ân-ı Kerîm'i tamamlar. Büyüklerden birisine sormuşlar ki; "Sen Kur'ân-ı Kerîm'i nasıl okuyorsun üstadım, efendim?"

Demiş ki; “Eskiden 24 saatte iki hatim indiriyordum. 24 saatte iki hatim indiriyordum şimdi 24 senedir daha falanca sûreye gelebilirim.” demiş. Yani Kur’ân-ı Kerîm’in yarısına bile gelememiş, unuttum hangi sûre olduğunu. Enfal’e kadar mı gelebildim demiş.

Kur’ân-ı Kerîm’i Hz. Ömer Efendimiz’in de böyle bir okuyuşu var. Bir hızlı hatmi var bir de her âyeti kerîme üzerinde tefekkür ve tedebbür ederek okuma var. Bunu da yapmalı insan. Yani hızlı hatim indirmek sevap.

عِنْدَ كُلِّ خَتْمَةٍ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ.

İnde külli hatmetin da’vetün müstecâbetün. “Her hatim indirildiği zaman yapılan dualar Allah tarafından kabul edilecektir.” diye vaadi ilahî var, hadîs-i şerîfte bildiriliyor. Onun için hatimde dua ediyoruz.

Hatta dikkat ederseniz, bilmiyorum merak ettiniz mi?

Hatim duası yapılırken *İhlas*lardan başlanır ondan sonra *Kul eûzu bi-rabbi’l-felak*, *Kul eûzu bi-rabbi’n-nâsi* okunur. Ondan sonra Fâtîha okunur, *elif lam mim* okunur.

b. Hatim İndirilince Dualar Kabul Olur

Bunun mânasını bilmiyorum kaç kişi biliyor ve düşündünüz mü?

Bunun mânası şudur: Hatmi indiren şahıs *Kulhüvallah*'ta duruyor aslında, bitirmiyor. Bitirmeyi duayı yapacağı meclise bırakıyor. Üç sureciği, en son sayfayı bırakıyor, oraya kadar bitirmiş, *inde külli hatmetin da'vetün müstecâbetün*. “Her hatim indirildiği zaman yapılan dua makbul olacak.” dediği için hazırlıklı olayım diye makbul duaya kendisini hazırlıyor. Tam o mecliste *Kulhüvallahu ehad, Kul eûzu bi-rabbi'l-felak, Kul eûzu bi-rabbi'n-nâsi*'yi okuyor böylece son sayfada okunmuş olup hatim tamam olmuş oluyor. Ama şöyle bir nükte, bir jest, davranış da yapıyor;

“Yâ Rabbi! Ben senin kitabına doydum, bitirdim ama yeniden başlıyorum.” diye tekrar Fâtiha'ya başlıyor. Yeniden başlıyor orada, tabii kesintisiz olarak oraya geçiyor, hem de Fâtiha bir dua olduğu için. Ondan sonra da *elif lam mim*'e geçiyor orada bırakı-

yor, el açıp dua ediliyor. Çünkü her hatim yapıldığı zaman yapılan dualar makbul olacak denildiği için.

Şimdi bir böyle hatmi sürmeli. İnsan Kur'ân-ı Kerîm'in bütünü, her yerinde hangi âyetler var onları bilmek bakımından hatmi sürmeli ama bir taraftan da aşır aşır tefekkür ede ede öğrenmeli. Bunu inşaallah şu akşam madem bu hadîs-i şerîf çıktı karşımıza. Böylece bir kardeşimiz besmelesiyle ilk sayfasını burada anlatır. Yani iyi iş hemen yapılır, tehir edilmez, hemen yapmış oluruz inşaallah.

Fî beytin min büyûtillâhi. “Allah'ın evlerinden bir evde.” diyor.

Burada ilk hatıra gelen, anlaşılan tabii Allah'ın evi mescitlerdir. Mescitlerde.

Muhterem kardeşlerim!

Bizim mescitlerimiz fonksiyonları unutulmuş binalardır.

Mescit nedir?

Bunun cevabını Peygamber Efendimiz'in mescidine bakarak bulacağız muhakkak ki yani doğru cevabı Peygamber Efendimiz'in mescidine bakarak bulacağız. Peygamber Efendimiz'in mescidi hayatın merkezindeydi, hayatın

kenarında dışında değildi. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hâne-i saadetinin kapısı mescide açılırdı. Ve mescitte Kur'an öğrenilirdi, hadis dinlenilirdi, fıkıh müzakeresi yapılırdı, zikir yapılırdı ve mescide yakın yerde ashâb-ı suffe otururdu.

Ashâb-ı suffe, kendini İslâm dinini öğrenmeye tahsis etmiş insanlar yani gece gündüz orada kalıp, menbaa en yakın yerde kalıp, nurun en yakınında oturup İslâmî bilgileri öğrenme [yeri]. Peygamber Efendimiz bir kabile-den kendisine bir talep gelince; "Yâ Resûlallah! Bize dinimizi öğretecek birini gönder." deyince, "Sen git anlat." diye ashâb-ı suffeden birini gönderirdi.

Elçiler, hatta gayrimüslim hıristiyan elçiler, mesela Necran heyeti, Efendimiz Mescid-i Nebevî'de karşılamıştır onları. Elçiler oraya gelmiştir ve onlarla Âl-i İmân sûresinin âyetlerinin nüzulüne sebep olan müzakereler yapılmıştır.

Mescit hayatın merkezidir ve ilk kurulan İslâm şehirleri, fütühattan sonra muhtelif yerlerde teşkil edilen İslâm şehirlerinde merkez mescittir. Mescit merkeze yapılır, etrafına

çarşı ve evler yerleştirilir ve böylece bir site oluşturuldu. Bağdat gibi, Horasan'daki şehirler gibi, Nişabur gibi şehirler hep böyle kurulmuştur. Osmanlılar zamanında da hatta onlardan önce Selçukîlerde ve Osmanlılarda ve Balkanlarda da müslüman fatihler daima kendileri mescit ve onun etrafında mahalle olmak üzere müstakil bir yer kurmuşlardır sonra orası büyük şehir hâline gelmiştir. Mesela Bosna böyle kurulmuştur. Yani bir mescit etrafında kurulu bir şey olarak kurulmuştur.

Mescit namaz vakitlerinde gidilip namaz kılındıktan sonra kapısı kapatılan bir yer değildir; oturulan, kalkılan, konuşulan, her şeyin her türlü faaliyetin yapıldığı bir yerdir. Sanıyorum herhalde bu fonksiyonları Bursa camilerinde unutulmamış gibi görünüyor. Bursa camilerinde bakıyoruz, Bursa da eski padişahların sarayları bilmiyoruz. Sanıyorum doğru, Yeşil Caminin o camiden ayrı olan ocaklı odaları vesairesi tahmin ediyorum ki herhalde Çelebi Sultan Mehmed'in selamlığıydı. Harem herhalde kenarda bir ahşap bina olabilir ama çünkü kadınlar her zaman camiye gelemez. Sanıyorum oturduğu kalktığı ve toplantıların

yapıldığı yer orasıydı. Mescit kısmı merdivenle çıkılan ön kısmıydı.

Bu görevler Bursa camilerinde böyle oda oda görülür. Ocaklı odalar, kandil koyma yerleri vesaire filan. Fütühat genişletikçe camiler de daha büyük mekanlar halini almışlardır. Mesela Murad-ı Hüdâvendigâr, şehit padişah, cennetmekân, o altta odalarla beraber üst tarafına medrese yapmıştır. Çekirge Camiinin üst katı medresedir; ilimle ibadet bir arada olduğundan, ibadet ilimle beslendiğinden, ilim olmayınca iyi Müslümanlık olmadığından böyledir.

Daha sonraki külliyelerde iş daha da büyütüldüğünden artık caminin etrafındaki külliyelelere ayrı medreseler yapılmıştır, baktığımız zaman ayrı ayrı mekanlar hâline gelmiştir, küçük fonksiyonlar büyük mekanlarda şey yapılmaya başlanmıştır. Ve mesela Süleymaniye Caminin etrafında, Fatih Caminin etrafında artık bir medrese bile az gelmiş sahn-i semân yapılmış. Ayrıca Fatih'in külliyesinin binaları Saraçhanebaşı'na kadar uzanmış ama şu anda yıkılmış. Süleymaniye'de biraz daha geniş olduğunu görüyoruz.

Bizim kusurlarımızdan bir tanesi de caminin fonksiyonlarını öldürmüş olmamızdır. Caminin sadece bir fonksiyonunu yüklüyoruz öteki ilmi çalışmalar vesaireler ondan soyutlanmış olduğundan oraya gelenler, gidenler, çıkanlar İslâm'ın ana esprilerini kavrayamadan bir şekilcilik içinde gelip gitmiş oluyorlar. Camileri de canlandırmamız lazım. Namazları erkekler olarak mutlaka camide kılmamız lazım. Sabah ve yatsı namazlarına mutlaka gitmemiz lazım ve camiye toplumun, sosyal yaşantının mihveri, merkezi hâline getirmemiz lazım. Tabii şimdi böyle bir şey yapmaya kalksak her camide bu mümkün olmaz. Müezzin der ki;

“Kardeşim camiye kapatacağım. Kusura bakma buyurun. İstersen son cemaat yerinde biraz otur. Ama burayı kitleyeceğim.” filan der.

Aslında caminin kitlenmesi de bir bid'attır. Çünkü gece ibadet edecek olan insan ne yapacak? Gece ibadet etmek istiyor caminin açık olması lazım. O da işte süslediğimiz için kıymetli eşyalar koyduğumuz için çalınmasın

diye veyahut başında bir bekçi bulunması gerektiğinden bekçi bulunamadığından oluyor. O da yanlış bir şey.

Allah'ın evlerinden bir evde Allah'ın kitabını okumak ve müzâkere etmek. Allah'ın evinde de olur öyle olmadığı zaman mühim olan Allah'ın kitabını öğrenmektir. Böyle bir yerde de olur. Mesela bizim şu anda yaptığımız da inşaallah o sınıfa dahil olur.

Allah'ın kelamı konuşulduğu zaman o mahalle olağanüstü mânevî ikramların geldiğini bu hadîs-i şerîften öğreniyoruz. Meleklerin toplandığını ve Allahu Teâlâ hazretlerinin o kullarını sevdiğini ve meleklerine, mukarreb meleklerine gök ehline bu şahısları gösterip methettiğini öğrenmiş oluyoruz.

Üç hadîs-i şerîf okuyacağım. Ondan sonra bu dediğimiz Kur'ân-ı Kerîm'e başlama işini bu akşam yapalım da siz bizden sonra devam edin, biz de sizden sonra her gün bir aşır öğrenmeye devam edelim.

c. Meclislerden Zikirsiz Salavatsız Kalkılmamalıdır

İkinci hadîs-i şerîf.

مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فَتَفَرَّقُوا عَنْ غَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، إِلَّا كَأَنَّمَا
تَفَرَّقُوا عَنْ جِيْفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ ذَلِكَ الْمَجْلِسُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً

Mecteme'a kavmün fe-teferrakû an ğayri zikrillâhi ve salâtin ale'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve sellem illâ ke-ennemâ teferrakû an cîfeti hımârin ve kâne zâlike'l-meclisü aleyhim hasraten.

Ravâhu Ahmedü an ebi Hüreyre.

Ahmed b. Hanbel rahmetullahi aleyh Ebû Hüreyre radiyallahu anh'ten rivayet etmiş ki Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor;

Mecteme'a kavmün fe-teferrakû an ğayri zikrillâhi ve salâtin ale'n-nebiyyi. “Bir kavim toplanıp Allah'ı zikretmeden ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine salavat getirmeden toplandığı yerden ayrılırsa.”

Kavim dediğimiz burada ırk mânasına değil bir grup insan demek yani. Bir grup insan bir yerde bir sebeple toplandı, ne zikir yapıldı

ne zikrullah oldu ne de Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm getirildi.

“Zikir yapılmadan, salavat getirilmeden oradan kalkılmışsa.” *İllâ ke-ennemâ teferrakû an cîfeti hımârin.* “Sanki bir eşek ölmüşse bunun etrafına sırtlanlar, kurtlar, çakallar bu leşi yemeye toplanmışlar gibi olur.” Sanki leş yemeye toplanmışlar gibi olur.

Ve kâne zâlike'l-meclisü aleyhim hasraten. “Bu toplantı o insanlar için bir hasret ve nedâmet sebebi olur.”

Bunun cezasını çekerler, bunun belasını görürler, âhirette Allah onlara bunun ikâbını tattırır, onlara pişman ettirir.

Tabii leş etrafında toplanmak deyince mâlum bir kimse bir kimseyi gıybet etti mi sanki onun etini yemiş gibi oluyor. Ölü eti yemiş gibi oluyor âyeti kerîme de böyle bildiriliyor. Burada da sanki bir merkep cifesi leşine toplanmış onu yemişler de dağılmışlar gibi deniliyor. Yani o toplantı gıybetli, günahlı ve tatsız tuzsuz veballi bir toplantı olmuş oluyor.

Muhterem kardeşlerim!

O halde buradan da bize bir ders çıkıyor. Biz bunu toplulukta çok görüyoruz yani böyle

toplantılar çok oluyor. Kadınlar kendi aralarında toplanıyorlar, bu hadîs-i şerîfi unutmazlar. Erkekler toplanıyorlar, politik konuşmalar oluyor, ticari konuşmalar oluyor daha başka şakalar vesaire oluyor. Bir evden bir eve ziyarete gidiliyor ama orada ne âyet ne hadîs-i şerîf ne Allah'ın zikri ne Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm. Böyle gafilane toplantı yapılıyor bitiyor kalkılıp gidiliyor. Böyle toplantılara gitmemek lazım çünkü vebal olacak, hasret ve nedâmet olacak.

Yaptığımız toplantıları böyle toplantılar gibi yapmamak için de her toplantımızı muhtevalı toplantı yapmamız lazım. Şu fâni dünyada boşa harcanacak bir anımız bile yok, bir saniyemiz bile yok. Mutlaka orada bir âyet bir hadîs-i şerîf konuşulmalı, Allah zikredilmeli, Peygamber Efendimiz anılmalı, salât ü selâm getirilmeli, toplantılarımız böyle olmalı. Yani şairin bir beyti var, diyor ki;

*Keşke benim sevdiğimi bütün cihan halkı
sevse de*

*Toplantılarımız, konuşmalarımız hep kıs-
sayı canân olsa.*

Hep sevgiliden bahsetmek olsa diyor.

E tabii mü'minlerin gönlü aslında Allah'ın aşkına, muhabbetine ayrılmış bir yer olmalı, mâsivallah olmamalı.

Toplantılarımızı da bundan sonra bu mantıkla düzenleyelim. Bir yerde toplanıyorsak bir yere ziyarete gidiyorsak koltuğumuzun altında bir kitapla gidelim. Şurası okunsun, zamanımız boş geçmesin, âyet öğrenelim hadis öğrenelim diyelim. İnsan böyle katî kesin prensipler edinirse sonra bunlar biriktiği zaman hayatında büyük faydasını görür.

Biliyorsunuz Avrupalılar çok kitap okuyorlar duyuyoruz, Amerikalılardan fazla okuyorlarmış. Almanların hele çok kitap okuması meşhurdur. Fakat Konyalı bir kardeşimiz söyledi Japonlar hepsini geçiyormuş. Yani bu çok kitap okumak öteki kavimleri geçmenin bir şartıdır. Kitap okumadaki yarışı kazanan öteki kavimleri geçecek demektir. Çünkü her kitap bir bilgidir, bir hayattır, bir hayat tecrübesidir. Bir kitap kolay yazılmıyor, bir insan en aşağı üç beş sene uğraşıyor da bir kitap öyle ortaya konuluyor. Yani böyle bir kitabın okunması [yazılması] en aşağı dört senedir.

O bakımdan bir kitap okuma alışkanlığı edinmeliyiz ve cebimizde mutlaka [bir kitap olmalı.]

Niye “pocket book” deniliyor İngilizce, niye “cep kitabı” deniliyor kitaplara? Niye ebadını böyle büyük ebat yapmamışlar da cep ebadı yapmışlar?

Cebe konulabilsin her yerde taşınabilsin diye. Bu önemli bir şey. Ve onlar otobüste bir eliyle düşmeyeyim diye tutunurken bir eliyle açıp kitap okurlar. Trene gelir otururlar hemen kitap okurlar.

Ben daha komik veyahut ibretlisini söyleyeyim. Oğluna bir Japon gelin almış bir arkadaş anlattı. “Hocam!” dedi, “Bu Japonlar o kadar çok kitap okuyorlar ki yüznumarada bile kitap rafları var.” dedi. Yani yüznumaradaki birkaç zamancığın dahi biraz bir şeyler açıp okuyarak geçirecek.

Yüznumarasını bile böyle düşünürken elin gavuru, putperesti, puta tapıcısı, müşriki, Allah'ın dostları olan mübarek insanlar, yeryüzüne nizam verecek olan, adalet getirecek olan, zalimin karşısına çıkacak olan insanlar sohbetlerini boş geçirebilir mi?

Ötekisi yüznumaradaki bir dakikasını bile boş geçirmiyor, Allah'ın düşmanı. Allah'ın dostları evlerindeki, bilmem başka yerdeki toplantılarını boş geçirir mi, mâlâyânîyle geçirir mi? Yakışık alır mı?

İşte biz öyle şeylerden kaybediyoruz. Yani prensiplerimiz olmadığı için büyük kalemlerde ziyan ediyoruz.

Niye hepimizin cebinde bir cep kitabı yok? Cep kitabı boyutunda dini kitap olmadığından mı?

Hayır. Alışkanlık olmadığından. Bizde kitap okuma alışkanlığı olmadığından. Hepimizin cebinde bir kitap olması lazım.

Ben hatırlıyorum, yedek subay okulunda dersler bitti kura çekme günleri geldi. Bir kardeşimiz geldi yanımıza, “*Selamün aleyküm hocam.*” filan dedi. Ben de bir talebemle aynı sırada oturuyorum. O da şimdi Milli Eğitim’de müfettiş. Böyle oturuyoruz derste yok, boş. Şöyle kitabın ucu görünüyor cepten, biraz yukarı çıkmış, bizim talebe müfettiş, “Ha, bu nedir?” dedi aldı. Baktım, oraya Abdulkâdir Geylanî hazretlerinin bir kitabını koymuş. “E ma-

dem Abdulkâdir Geylanî hazretlerinin bir kitabıdır, açın bir şey okuyalım.” dedim. Hem de dedim, kura ile çekiyoruz ya, Allah bize yarayacak bir nasihat ile bizi karşılaştırsın. Besmeleyle bir sayfa açtık. Hiç unutmuyorum, “Kadere itiraz etme.” diyor Abdulkâdir Geylanî hazretleri. “Kul zaten kadere itiraz etse elinden ne gelir. Allah takdir etmiş o olacak, itiraz etme. Kula düşen iki şey vardır, bir; kadere rıza, iki; dua. Kadere rıza gösterecek oradan sevap alacak, bir de duadan. Dua ibadettir, duadan sevap alacak.”

Şimdi bu bahsi böyle anlatıyor, “Âhi-rette.” diyor, “Mü’minler bakacaklar ki defterlerinden bazı sevaplar çıkacak, bilmedikleri sevaplar.” Tabii diyecekler ki, “Yâ Rabbi! Biz bu sevabı nereden kazanmışız bilemedik. Farkında değiliz bu sevap buraya nasıl yazılmış?” Denilecekmiş ki kendilerine, bu kimselere, ‘Ey kullarım! Bunlar sizin dünyada yaptığınız duaların mükâfatı ve sevabıdır. Sizin istediğiniz şey dünyada benim kaderime uygun olmadığından ben onu, sizin istediğinizi dünyada yapmadım.’”

Mesela hastanız var, “Yâ Rabbi! Yaşasın!” diye dua ediyorsunuz, halbuki ölecek. Yani çare yok, kader ama siz dua ettiniz, “İşte o benim kaderime muhalif olan dualarınız, yapmadığım dünyada vermediğim, icabet etmediğim duaların icabetidir bu. Bu mükâfatı bunun için burada verdim veriyorum, bunun mükâfatıdır. buyuracakmış Allahu Teâlâ hazretleri ve kullar diyeceklermiş ki; “Aman ne kadar güzel! Keşke her duamız âhirete böyle bırakılsaydı da burada böyle büyük mükâfat alsaydık!” diye.

Bunları öğrendik de ben de arkadaşlara dedim ki, bu kurayla çıkınca, dedim; “Hazır olun! Biz kurada öyle yerler çekeceğiz ki, öyle yerler çekeceğiz ki ta Türkiye’nin öteki ucuna gideceğiz, Fîzan’ına gideceğiz.” dedim.

Hakikaten, benim doçentlik imtihanlarım filan vardı ben istiyordum ki ya Ankara’da olayım ya İstanbul’da olayım, öyle temenni ediyordum, dua ediyordum. Üç defa beş defa, bilmem yedi defa şunları bunları okudum üfledim torbaya elimi soktum çıkardım Ağrı’nın Patnos ilçesi. Öteki arkadaşlara da hep böyle yerler çıktı. Ama çok faydasını gördük. Yani önceden Rabbimiz bizi; “Kadere rıza göster ve dua et!”

diye tembihlemiş oldu. Çok faydasını gördük, ondan çok istifade ettik.

Evet, yani bir cep kitabı insanın yanında olması lazım. Bundan sonra hepinizin yanında bir cep kitabı olsun. Hepinize ceza yazalım, soralım, cep kitabı göstermeyen ehliyetini yanında taşımayan sürücü gibi olsun.

Haydi bakalım göster cebinde bir cep kitabın var mı yok mu?

Yok.

Ver bakalım vakfa 10 bin lira diye hepinize birer ceza yazalım.

Kitapla gezin ve kitap okuyun boş zamanınızı geçirmeyin. Hanımlar da ev toplantılarına gittikleri zaman 20-30 çeşit pasta yapacaklarına, onları yiyip moda üzerine konuşacaklarına Allah'ın seveceği şeylerle meşgul olsunlar.

Prensip kararları alalım. Yani prensip kararları bir toplumu yükseltir, ileriye götürür. İnşallah her gün bir aşır öğreneceğiz. İnşallah yanımızda daima bir cep kitabı bulunacak. Hayırlı faydalı bir kitap daima yanımızda bulunacak okuyacağız. İkincisi bu. Tabii bu toplantıda da inşaallah zikir de yaparız. Peygamber

Efendimiz'e salât ü selâm da getiririz. Zaten getiriyoruz, *sallallahu aleyhi ve sellem* diyoruz ama sonunda da inşaallah zikir de yapalım.

Üçüncü hadîs-i şerîfi okuyup sözü arkadaşlarıma bırakacağım.

مَا اخْتَلَطَ حُبِّي بِقَلْبِ عَبْدٍ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ

جَسَدَهُ عَلَى النَّارِ

Mahtelata hubbî bi-kalbi abdin illâ harramallahu cesedehû ale'n-nâri.

İbn Ömer *radıyallahu anhüma*'dan Ebû Nuaym el-İsfehânî rivayet etmiş. Bu da çok müjdeli, çok güzel, bize çok yarayacak bir hadîs-i şerîf. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

d. Rasulullah'a Sevgi Duymak, Rasulullah'ı Seven Bedeni Cehennemden Yakması Haramdır

“Benim sevgim, bana sevgi duymak, beni sevmek bir kulun gönlüne girip ona karıştı mı, ihtilat etti mi, ona karıştı mı, benim sevgim bir kulun gönlüne girdi mi.” *İllâ harramallahu*

cesedehû ale'n-nâri. “O kulun vücudunu Allah cehenneme haram kılar.”

Neden?

İçinde Resûlullah'ın sevgisi var. Gönlünde Resûlullah'ın sevgisi olan bir ceset cehennemde yanmaz. Cehenneme haram kılar yani cehenneme girmeyecek cennete gidecek demektir.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki; “Çocuklarınızı Resûlullah sevgisiyle, Kur'ân-ı Kerîm sevgisiyle büyütün.” diyor.

Ne yapacaksınız yapın çocuklarınıza Resûlullah sevgisini aşıl原因. Bakın sünnetleri biz düğün halinde yapıyoruz, sünnet düğünü filan diyoruz. Ne yapacaksınız yapın, çocuklarınıza hediye alın, tesbih alın, takke alın, secade alın, mevlit kandili münasebetiyle alın. Hangi taktiği uygulayacaksınız uygulayın çocuklarınızı Resûlullah sevgisiyle yetiştirin. Siz de Resûlullah'ı sevmek için sevmeyi gönlünüzde hâsıl edecek olan neler yapmak gerekiyorsa onları yapın. Çünkü içeriye Resûlullah'ın muhabbeti, sevgisi girdi mi bu ceset cehennemde yanmayacak.

Resûlullah'ın sevgisi nasıl hâsıl olur?

Bu da bir soru. Benim aklıma geldi, sizin de aklınıza gelmiştir şimdi. Resûlullah'ın muhabbetinin hâsıl olmasının bir sebebi Resûlullah'a çok salât ü selâm eylemektir. Bu mekanik bir şeydir. Mekanik olarak salât ü selâm getirirsiniz yavaş yavaş iş açılır. Yani bir kamyonu çubuğu sokup gır gır gır birkaç çevirdikten sonra, zorlayarak çevirdikten sonra ondan sonra motorun kendisi çalıştığı gibi. Veya anahtarla marş motorunu çalıştırıp bastıktan sonra motorun kendisinin çalıştığı gibidir.

Salât ü selâmı, her gün vazifeniz olsun, 100 defa Efendimiz'e salât ü selâm getirin. Çünkü salât u selâmı melekler Peygamber Efendimiz'e tebliğ ederler. Hadîs-i şerîflerde bildiriliyor bu. Resûlullah kendisine tebliğ edilen salât ü selâma karşılık verir.

Siz birisine esselamü aleyküm dediğiniz zaman ne deniliyor?

Ve aleyküm selam deniliyor.

Yani salavat getiren Resûlullah'tan dua almış oluyor. İşin mekanizması, mânevî mekanizması budur.

Bu hususta şahane bir de yaşanmış olay var onu da anlatayım. Toplantının içinde bilen kardeşlerimiz var onlar sabretsinler bilmeyenlere fayda sağlayacak. Bizim Almanya'daki işçilerden birisi bir fabrikada çalışıyormuş. Bana kendisi anlattı. Fabrikada da itibarlıymış, patronu seviyormuş kendisini, para da iyi kazanıyormuş. demiş;

Zengin oldum ben ne yapmam lazım? Zengin olunca vazifem nedir?

Hacca gitmem lazım. Tamam, bu sene hacca gideyim demiş. Haccın ne zaman olduğuna bakmış, şu tarihle şu tarih arasında. Gitmiş patrona;

“Ben demiş şu tarihle şu tarih arasında yıllık iznimi istiyorum.”

“Olmaz!” demiş, olmaz. Veremeyiz. Fabrikanın tam böyle en çok çalıştığı zaman. Sen bana en faydalı elemansın, sana o tarihte izin veremem. “Yok!” demiş, başka zaman.

Olmaz, illa bu tarihte olacak.

İşte kışta al, bilmem üretimin bittiği faaliyetlerin azaldığı [zaman da al].

“Hayır!” demiş, muhakkak bu tarihte gitmem lazım.

Ya demiş vermem izin.

Sen vermezsens de ben bu tarihte kalkıp gideceğim! Vermezsens de...

E demiş sosyal hakların yanar, gidersen işçi hakların yanar. Yansa da gitmek zorundayım.

Ya demiş peki nedir bu senin ille gitmek zorundayım şey?

“Biz müslümanız.” demiş. Sonunda söylemek zorunda kalmış. “Benim boynuma borç oldu haccetmek. Mekke’ye gideceğim, Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*’i ziyaret edeceğim. Onun da mevsimi işte bu tarihler arasındadır.” filan demiş. O zaman Alman ona demiş ki;

“Ya Muhammed’e, ‘Patron beni bırakmadı dersin.’ olmaz mı?” demiş.

Olmaz demiş, mazeret değil demiş. İlla senin yanında çalışmak zorunda değilim ki! Ayırırım, gelirim sonra başka işte çalışırım.

Hay Allah! Pekala demiş, madem böyle dinî bir sebep var o halde git bakalım demiş. Tetbir alırsız fabrika yine aksamaz inşaallah demiş filan.

Bu da hazırlığını yapmış, ayrılacağı gün gitmiş Hans'ın yanına, patronunun yanına, demiş ki;

“Allahısmarladık. Ben o söylediğim seyahate gidiyorum.” demiş ki;

“Güle güle. Muhammed'e benden selam söyle.” demiş Alman. Muhammed'e benden selam söyle demiş.

Şimdi o da kalkmış Hicaz'a gitmiş, Peygamber Efendimiz'in türbesine ziyarete de gitmiş. Türbede müvâcehe-i şerîfede Efendimiz'in böyle karşısında el pençe divan durmuş, dualar etmiş, salât ü selâmlar getirmiş filan. Sonra da orada aklına Hans'ın selâmı gelmiş. İçinden demiş ki;

“Yâ Resûlallah! Benim patronum hıristiyan ama işte gelirken sana selam söyledi. Selam mühim olduğundan tebliğ ediyorum. Hans'ın sana selâmı var.” filan demiş.

Sonra Türkiye'ye gelmiş. Daha Almanya'ya gitmedi, Türkiye'deyken Hans'ın müslüman olduğu haberi gelmiş. Kendisinden duydum ben, patronu müslüman olmuş.

Şimdi ben bu müslüman olmayı, yani olayın başından beri anlatıldığına göre şuna bağlıyorum. Hans, “Muhammed’e selam söyle.” dedi. O bizim işçi de gitti Peygamber Efendimiz’e, “Hans sana selam söyledi.” dedi. Peygamber Efendimiz de herhalde türbesinden mütebessim, “Peki, ona da selam olsun.” dedi. Ona da selam olsun deyince Allah onu da selamete erdirdi İslâm'a soktu, imanla müşerref eyledi, hidayeti nasip etti.

Neden?

Bir edep bak, bir selam gönderme edebinden ama bir salât ü selâmın sonucundan.

es-Selamu aleyke yâ Resûlallah!

Ve aleykesselam yâ fülân.

Yani Resûlullah'tan bir karşılık oluyor. Bu güzel bir hadise, yani ibretli bir hadise bu. Bunu ben birkaç defa yazdım çizdim söyledim ama unutulacak gibi bir olay değil. Şahane bir olay.

Siz de her gün 100 defa salât ü selâm getirin, bu bir. Resûlullah'ı sevmenin kalbinde hâsıl olmasının bir sebebi budur.

İkinci sebebi, konferansta da söylediğimiz gibi muhabbet marifetten sonra olur. İnsan

bilmediği şeyi sevmez, bir güzelliğini gördüğü şeyi sever. O zaman tadını tattığı gözüyle gördüğü şeyi sever. Bazen resmine bayılır, bazen tadına bayılır ama bir ilgi kurduktan sonra olur. Onun için Resûlullah'ın sîret-i seniyyesini, hayatını okuyun. Ahlakını, şemâilini, simâsını, vech-i pâkini şöyle bir öğrenin nasıl güzeller güzeliymiş. Diyor ki birisi;

“Resûlullah'ın yüzü kılıç gibi parlıyordu.” Ötekisi itiraz ediyor, “Ne kılıç gibisi ya!” diyor, “Ay gibiydi, güneş gibiydi!” diyor.

Demek ki Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in olağanüstü bir parlaklığı var. Yani nur tabii. Hayatını okuyun, bir. Sünnet-i seniyyesini okuyun, işte hadîs-i şerîfler. Bunlar dersiniz olsun. Hatta bizim tekkemizin şeyidir, Gümüşhaneli Ahmed Ziyaeddin Efendimiz'in *Râmûzü'l-ehâdîs, Hadisler Deryası* diye bir kitap tertip etmiş onu okuyoruz, bizim tekkemizin şeyi bu. Yani tekrar tekrar okunup, döne döne okunan kitabı hadis kitabıdır. Hadis okuyun.

Mesela İmam Nevevî'nin *Riyâzü's-salihîn*'ini okuyun güzel bir hadis kitabıdır. Buhârî'yi, Müslim'i, Ebû Davud'u okuyun,

hepsi tercüme edildi. İbn Mace'yi Haydar Hatipoğlu tercüme etti, çok güzel. Bunları okuyun, öğrenin.

Bir de ümmetine hizmet etmek. Yani Peygamber Efendimiz'in sevgisini kazanmanın bir yolu ümmetini sevmek ve ümmetine hizmet etmek. Bizim küçük damat bir yerde bir konuşma yapıyordu güzel bir söz söyledi.

Şimdi diyor, tarikatta fenâfişşeyh olma makamı var, yani şeyhinde fâni olma. Sonra fenafirresul makamı var, sonra fenafillah makamı var. Yani Resûlullah'ta fâni olmak, erimek filan ona kavuşmak. Sonra Allah'ta fâni olmak. Şöyle güzel bir şey söyledi hoşuma gitti;

Resûlullah'ta fâni olmak durumunda olan bir insan nasıl insan olur?

İlgisi nefsinden çok daha yükseklerde bütün ümmete ilgisi olan fenafirresul hâline namzet olur. Yani eğer bir insan bütün ümmeti dert ediniyorsa, bütün ümmete hayır yapmak istiyorsa;

Hay Allah, Hindistan'da Bombay'da şöyle yapmış müslüman kardeşlerime kafirler. Hay

Allah, Bosna'da Őu olmuş. Hay Allah, Somali'de Amerikalılar Őu kadar müslüman öldürmüş. Hay Allah, Őu Şöyle olmuş. Ümmet için Şey yapıyorsa demek ki finafirresule almet budur diyor.

Eğer bu ilgi ve sevgisi ve acıması ve gayreti bütün mahlkta karŐıysa diyor, o zaman fenafillah makamı olur. O da doğrudur yani bütün mahlkta Őefkat, evliyaullahın büyük tezahürü böyle oluyor biliyoruz.

Demek ki mmet-i Muhammed'i seveceksiniz ama gnahkrıyla, bidiyle. Gnahkrını gnahtan kurtarmak için seveceksiniz, ibadet ehlini olanı da ibadet ediyor diye seveceksiniz. Hepsini seveceksiniz, hepsinin iyiliğini isteyeceksiniz ve hepsine faydalı olmaya çalıŐacaksınız.

Bunları siz böyle yapınca Resûlullah *salallahu aleyhi ve sellem* der ki; "Bak Őu benim ümmetimi seviyor benim gibi alıŐıyor." O da sizi sever. Böylece bir muhabbet hâsıl olur.

Ve o muhabbet hâsıl olduktan sonra da inşallah Allah hepimizi nr-ı cehmine uğratmasın. Cehennemden zat ettiği kullarından eyesin. Bi-gayri hisb defter divan açılmadan,

hesaba çekilmeden terlemeden duhûlü evvelîn ile cennete girenlerden eylesin. Resûlullah Efendimiz'e komşu eylesin.

Şimdi kardeşlerimizden birisi de teberrükten Fâtiha'yı şöyle bir anlatsın. Şu ilk aşrı bu toplantıda yapmış olalım.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
23 Recep 1413 / 16.01.1993
Malhatun Çevre ve Kültür Derneği

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

